

Postulaty studenckie

dla Rektora Uniwersytetu Warszawskiego na kadencję 2012-2016

Celem i misją Uniwersytetu jest kształcenie, dlatego uczelnia to nie tylko pracownicy naukowci, ale także studenci, dla których dobro uczelni, jej renoma i poziom kształcenia są ważne. To tutaj zdobywają umiejętności, które mają im się przydać w życiu, to tu kształtuje się ich przyszłość, to studia wpłyną na drogę, jaką wybiorą. Dlatego Uniwersytet musi zrozumieć, że to on jest dla studentów, a nie studenci dla niego, a nauczyciele akademicy nie wykładają za karę. Ich celem nie powinno być jedynie znalezienie stałej pracy, ale samorozwój i przekazywanie własnych umiejętności, nie wiedzy, która jest dostępna na wyciągnięcie ręki w książkach, ale umiejętności, swoim studentom.

Zależy nam, by Uniwersytet Warszawski był nie tylko najlepszą, ale także najbardziej innowacyjną i najnowocześniejszą uczelnią w Polsce, która odpowiada zmieniającym się potrzebom współczesnego świata i wypuszcza kompetentnych absolwentów, którzy bez trudu poradzą sobie na rynku pracy, jak i w świecie naukowym. Zależy nam również, by przyjmować jak najlepszych kandydatów, dlatego w swoich postulatach zawarliśmy nie tylko punkty dotyczące jakości studiowania oraz organizacji studiów, ale także promocji naszego Uniwersytetu.

Informatyzacja		
Problem	Stan obecny	Stan idealny
Dostęp do Internetu	Nie we wszystkich budynkach jest ogólnodostępna sieć eduroam. W niektórych jest sieć danej jednostki (Instytut Polityki Społecznej, Instytut Romanistyki, Wydział Orientalistyczny), do której dostęp mają tylko niektóre osoby, są również miejsca bez żadnej sieci dostępnej studentom (np. Instytut Kultury Polskiej, nowa biblioteka Instytutu Historycznego) lub o bardzo słabym sygnale eduroam (np. Instytut Historii Sztuki).	Wszystkie kampusy Uniwersytetu powinny być w całości pokryte siecią eduroam, do której dostęp mają wszyscy studenci (także ci spoza danej jednostki, np. na OG-unach). Siła sygnału powinna być wzmocniona, tak aby wszędzie była bardzo dobra.
USOS	Istnieją osobne platformy dla rejestracji na przedmioty kursowe i osobne na lektoraty i w-fy.	Zintegrowanie wszystkich funkcji w jednej platformie. Tak, jak można rejestrować się na OG-uny, przedmioty wybieralne przez USOS, powinna być analogiczna możliwość z lektoratami i w-fami.
Rejestracja na	Test poziomujący można rozwiązać raz	Wiele możliwości rozwiązania testów poziomujących, dla różnych języków. Test

lektoraty	i tylko dla jednego języka.	poziomujący jest oznaczony jako wskazujący właściwy aktualny poziom studenta, więc powinna być możliwość do zapisania się do dowolnej grupy, również do niższej (skoro można do wyższej).
Rejestracja na OG-uny	Specjalne OG-uny dla studentów Erasmus, zamknięte dla studentów UW.	Otwarcie dla wszystkich studentów rejestracji na OG-uny dla studentów z programu Erasmus.
Rejestracja na przedmioty (w ramach kierunku, wf, lektoraty i egzaminy)	O danej godzinie rusza rejestracja, co powoduje liczne błędy, zawieszanie się serwera, konieczność powtarzania rejestracji.	W określonym terminie (np. przez tydzień) studenci ustawiają preferencje grup do każdego przedmiotu (np. pięć). Potem automatycznie każdemu przydzielana jest najbardziej optymalna wersja. Do grup, w których zostały wolne miejsca jest otwarta rejestracja, można „wymienić” przydział, pozostawić można również giełdę.
Podania elektroniczne	Podania wygenerowane w systemie nie są brane pod uwagę dopóki nie zostanie dostarczona do sekretariatu/dziekanatu jednostki podpisana wersja papierowa.	Stworzenie nowego szablonu z miejscem na zwroty grzecznościowe, zmiana pola 'uzasadnienie' na 'treść z uzasadnieniem', bo obecnie jest to mylące, poprawienie adresowania podań (np. podania studentów MISH-u trafiają do wszystkich wydziałów, poza MISH-em). Regulamin studiów na UW po zmianach jednoznacznie wskazuje, że większość podań ważnych jest bez konieczności dostarczania podpisanej papierowej wersji. Należy jednak monitorować czy rzeczywiście sekretariaty/diekanaty jednostek stosują się do nowych zasad.
Dostęp do USOS-a dla pracowników naukowych	Wykładowcy często tłumaczą niewpisywanie ocen zgubieniem hasła, a także dużą ilością danych, które mają wprowadzić USOS-a, wydaje się, że nie wszyscy wiedzą, jak z niego korzystać.	Wykładowcy mogliby sami uzupełniać informacje o swoich przedmiotach i dyżurach, co na pewno przyspieszyłoby pojawianie się tych informacji w USOS-ie (dziekanat Wydziału Orientalistycznego kończy wprowadzanie danych pod koniec semestru), a także zapewniłoby, że byłyby aktualne. Pomocne studentom byłyby również zdjęcia prowadzących w USOS-ie. Być może pomogłyby szkolenia z obsługi USOS-a.
Platforma edukacyjna	Brak. Wykładowcy narzekają na brak miejsca, dostępnego tylko studentom, gdzie mogliby wrzucać swoje	Stworzenie platformy edukacyjnej, dostępnej po zalogowaniu przez CSU, gdzie wykładowcy i studenci mogliby

	materiały edukacyjne, a niestety mailing USOS-owy nie zawsze działa. Wysyłanie materiałów mailem sprawia, że czasem ktoś zostaje ominięty, jest to również bardzo niewygodne i niepraktyczne.	dodawać do swoich przedmiotów pliki oraz ściągać te udostępnione.
Informatyzacja administracji	Każda jednostka administracyjna, każde biuro mają inną stronę internetową, przez co trudno odnaleźć na nich pożądane informacje, dla studentów niejasny jest również podział obowiązków pomiędzy poszczególnymi jednostkami. Wbrew pozorom studenci kontaktują się nie tylko z BSS-em, BWZ-em, BON-em, ale także z Biurem Gospodarczym, Biurem Audiowizualnym, Kwesturą i innymi.	Jednolity szablon dla wszystkich jednostek administracyjnych, o takim samym układzie informacji z charakterystyką działalności na stronie głównej. Ścisłe wskazanie kompetencji danej osoby na stronie, tak by można było zadzwonić od razu do właściwej osoby, a nie być odsyłanym do kolejnych.
Promocja		
Problem	Stan obecny	Stan idealny
Strona internetowa Uniwersytetu Warszawskiego	Niefunkcyjny układ treści, trudno odnaleźć potrzebne informacje, nieintuicyjna struktura. Zdecydowana większość informacji jest w plikach do pobrania, a nie w treści strony, co utrudnia odnajdywanie informacji z pomocą wyszukiwarki i jest niewygodne z punktu widzenia użytkownika. Brakuje również podstawowych informacji na temat linkowanych jednostek. Nazwy zakładek i podzakładek niezrozumiałe dla nowych studentów. Brak justowania tekstów. Brak informacji o możliwościach rozwoju naukowego studentów. Najtrudniej zaś znaleźć władze Uniwersytetu oraz wydziałów. Brak informacji dla kandydatów zagranicznych (pochodzenia polskiego, z Kartą Polaka). Strona jest mało interaktywna i dynamiczna, brak mediów (mało zdjęć, brak galerii, brak filmików informacyjnych czy promocyjnych), strona nie jest dostosowana do młodego odbiorcy. Brak materiałów zachęcających do	Nowa - strona Uniwersytetu oparta na schematach zachowania użytkowników, dużo wewnętrznych linków, by studenci w zakładce „Dla studentów” mogli znaleźć absolutnie wszystkie potrzebne informacje (np. klikając w „Wydziały” przenosi się do zakładki „Struktura”, która jest w „O Uniwersytecie”, wszędzie też wpisany adres strony jednostki (w tej chwili linki są mało intuicyjne)), nowoczesna grafika, połączenie z portalami społecznościowymi (bo przecież UW jest na Facebooku), interaktywny i dynamiczny interfejs, dostosowany również do odczytywania na urządzeniach mobilnych. Więcej leadów, a mniej informacji na stronie głównej. Więcej zdjęć, także Kolegium Rectorskiego. Wyczerpujące informacje dla kandydatów pochodzenia polskiego, z Kartą Polaka o zasadach rekrutacji na studia, ubiegania się o miejsce w Akademiku, organizację pobytu stałego w Polsce. Stworzenie zakładki „Ważne linki”. Wyczerpujące informacje na temat stypendiów, grantów, dotacji, wymian dostępnych studentom (nie tylko

	podjęcia studiów na UW. Wtyczka do przeglądania pisma UW. Kwestie techniczne – usprawnienie działania linków powrotnych Brak bread crumbs (utrudnia to nawigację po stronie). Mało przyjemna polityka informacyjna – nie ma newsów przyjaznych studentom.	uniwersyteckie, ale ogólnopolskie, międzynarodowe). Przewodnik dla nowych studentów (organizacja uniwersytetu, pomoc socjalna, jak poruszać się po UW itd.)
Zakładka „Dla studentów”	W zakładce „Dla studentów” nie ma informacji przydatnych podczas wybierania OGUnów: listy jednostek z linkami do stron, mapki Uniwersytetu. Informacje te są w innych miejscach, ale odszukanie ich nie jest łatwe. Podzakładka „Kalendarz Akademicki” zawiera wyłącznie pliki do pobrania, co jest niefunkcjonalne, wygodniejsze są informacje widoczne na stronie. Podzakładka „Usosownia...”: nazwa niezrozumiała dla nowych studentów. Podzakładka Biura i inne: brak krótkiej informacji czym zajmują się dane biura i z jakimi problemami, można się do nich zwracać. Istnieją osobne zakładki „Biura Uniwersytetu Warszawskiego” oraz „Biuro ds. osób niepełnosprawnych” itp., co jest mylące i nielogiczne. Podzakładka „Akademiki i obiekty hotelowe”: brak informacji o tym, jak ubiegać się o miejsce w akademiku. Dokładne informacje o akademikach tylko w wersji PDF, a nie bezpośrednio na stronie. Podzakładka „Akademicka służba zdrowia” zawiera tylko kopie pism, co nie jest interesujące dla studentów, nie ma tam żadnej przydatnej informacji.	
Zakładka „Dla kandydatów”	Brak materiałów promocyjnych i zachęcających do podjęcia studiów na UW.	Na stronie tytułowej, krótka notka promująca, gdzie Uniwersytet chwali się swoimi studentami, instrukcja „krok po

	Brak informacji dla kandydatów zagranicznych, pochodzenia polskiego, z Kartą Polaka (mówiący po polsku!).	roku” jak zostać studentem. Szczegółowe informacje dla studentów z zagranicy.
Serwis dla mediów	Jedynie ograniczona wersja w portalu UW.	Najnowsze informacje o wydarzeniach i sukcesach w formie notatek prasowych do pobrania dla mediów. Zwiększenie współpracy z mediami studenckimi i regularne wysyłanie im informacji (Radio Kampus, Uniwerek.TV, UW3D). Umieszczenie najnowszych zdjęć do pobrania i wykorzystania bezpłatnie przez prasę i media elektroniczne.
Angielska wersja strony	W wersji angielskiej znajduje się bardzo mało informacji na temat uniwersytetu, żadnych na temat struktury, prowadzonych kierunków, rekrutacji dla osób z zagranicy, dostępności akademików, stypendiów, opłat za studia, sfery socjalnej, Samorządu Studentów i ESNU (którzy zajmują się studentami zagranicznymi). Brak innych wersji językowych.	Wersja angielska zawiera dokładnie te same informacje, co wersja polska. Uzupełnienie również o inne wersje językowe, bo przecież mamy sporo studentów z Białorusi, Litwy, Mongolii (którzy mówią po polsku, ale na pewno byłoby im łatwiej, gdyby mieli również wersję rosyjską). Nasz Uniwersytet w ramach programu Erasmus wybierają również osoby z zachodniej Europy, a także osoby pochodzenia polskiego, dla których polski jest często drugim językiem, a mimo to chcą przyjechać do kraju swoich rodziców, dlatego podstawowe informacje po hiszpański, francusku, niemiecku i włosku byłyby na pewno pomocne.
Newsletter	Studenci są słabo informowani o zmianach na Uniwersytecie, wydarzeniach kulturalnych, naukowych itp. organizowanych przez UW.	Regularny newsletter z możliwością subskrypcji przez stronę, rozsyłany raz w miesiącu ze skrótami najważniejszych informacji i kalendarzem wydarzeń, deklarujemy chęć współpracy przy jego tworzeniu.
Promocja wśród kandydatów	Bardzo słaba promocja Uniwersytetu, szczególnie poza Warszawą. Brak spotu reklamującego Uniwersytet. Brak promocji bezpośredniej, większość broszur leży w Pałacu Kazimierzowskim przy drzwiach do Biura Rekrutacji, ale tam docierają już osoby zdecydowane. Nie	Spoty promocyjne i informacyjne zamieszczane, w portalach społecznościowych za pośrednictwem youtube. Prezentowanie Uniwersytetu w szkołach średnich przez studentów w zamian za zwrot kosztów przejazdu (Samorząd Studentów deklaruje tutaj pełne zaangażowanie i pomoc

	chwalimy się tym, ilu mamy stypendystów MNISW oraz innych grantów, tym, że Uniwersytet przyznaje dotacje na projekty badawcze a to przyciąga kandydatów.	w rekrutowaniu prezenierów, dzięki czemu Uniwersytet dotarłby także poza województwo mazowieckie, byłaby to również reklama najbardziej wiarygodna). Zaproszenia, plakaty informujące o Dniach Otwartych wysyłane do najlepszych liceów (niektóre z jednostek, już tak robią). Promocyjne broszury, gadżety, płyty z zestawem informacji na temat kierunków, struktury uniwersytetu, możliwościach dla studentów (stypendia, granty), rekrutacji, pomocy socjalnej.
Dni Otwarte	Dni Otwarte są bardzo dobrą praktyka i przyciągają wielu zainteresowanych. Niektórzy przyjeżdżają z bardzo daleka, by uzyskać informacje na temat poszczególnych kierunków, rekrutacji, akademików, pomocy socjalnej. Niestety nie wszystkie jednostki organizacyjne Uniwersytetu biorą w nich udział.	Każdy kierunek jest reprezentowany, wprowadzenie standardów w broszurach informacyjnych (rozdźwięk między Instytutem Historycznym, który rozdawał bogato ilustrowane małe książki a MISHem, który operował kserówkami był ogromny). Biura ds. rekrutacji, spraw studenckich, osób niepełnosprawnych, współpracy zagranicznej, karier jako największe stoiska z co najmniej kilkusobową załogą i wyposażone w broszury, wyczerpujące temat rekrutacji dla osób z Polski i z poza, pomocy socjalnej, akademików, pomocy dla osób niepełnosprawnych, wymianach zagranicznych, możliwościach rozwoju studentów.
Formy promocji Uniwersytetu	Aktualnie mamy małoformatową promocję outdoorową, brakuje nowoczesnych form promocji.	Wprowadzanie innych form promocji Facebook – (wydarzenia: Dni Otwarte, Rekrutacja na UW) Prowadzenie kursów przygotowujących do matury na poszczególnych kierunkach (obecnie robią to studenci, m.in. WGiSR i WDNiP, a wydarzenia te cieszą się ogromnym zainteresowaniem).
Identyfikacja studentów z Uniwersytetem	Brak działań ze strony Uniwersytetu na rzecz budowania wspólnoty i tożsamości uniwersyteckiej.	Budowanie wspólnoty uniwersyteckiej poprzez promocję Klubu Absolwentów, zjazdy, wydarzenia dedykowane. Należałoby również określić rolę i zakres działalności Klubu i rzeczywiście rozpocząć jego działanie oraz zastanowić się czy nadal powinien prowadzić go BWR. Dla nowoprzyjętych studentów pakiety powitalne z gadżetami uniwersyteckimi. Zwiększenie dostępności akcesoriów

		uniwersyteckich w przystępnych cenach (bluzy, długopisy, notesy, kalendarze itp.), np. specjalne czasowe oferty dla poszczególnych jednostek. Większa partycypacja Uniwersytetu w wydarzeniach kulturalnych, sportowych, studenckich (np. organizowanych przez Samorząd Studentów), studenckich konferencjach, współorganizacja imprez ogólnouniwersyteckich.
Gazeta UW	W tej chwili jest pismem, które w niewielkim stopniu zawiera treści przystępne studentom.	Zwiększenie udziału studentów w tworzeniu pisma, miejsce na sprawy studenckie, wydarzenia ogólnouniwersyteckie, budujące tożsamość.
Kursy akademickie w bazach elektronicznych	Obecnie bardzo popularne na świecie są bazy, w których uczelnie zamieszczają swoje kursy np. coursera.org, iTunesU. Jest to doskonała forma promocji na świecie, a także znak nowoczesności Uniwersytetu.	Proponujemy wprowadzenie najciekawszych kursów, wykładów, które są wyjątkowe dla Uniwersytetu (zwłaszcza te w języku angielskim) do światowych baz akademickich.
Facebook		Większa promocja o istnieniu strony UW na facebooku (np. w newsletterze). Poza ciekawostkami historycznymi powinny się tam pojawiać również informacje o zmianach np. w Regulaminie przyznawania stypendiów lub odpowiedzi dotyczące USOSa, składania podań itd. Tworzenie wydarzeń na facebooku dotyczących koncertów, konferencji i innych przedsięwzięć uniwersyteckich.
Twitter	Uniwersytet obecnie nie posługuje się Twitterem.	Warto stworzyć profil na tym portalu społecznościowym, aby umieszczać tam informacje na temat ważnych spotkań, konferencji czy gości przyjeżdżających na UW. Warto zaznaczać aktywność osób związanych z UW w zakresie poprawiania jakości kształcenia czy naukowych. Będzie stanowiło to dobre źródło informacji dla mediów o tym co dzieje się na UW.
Aplikacja na urządzenia mobilne	Powstała już aplikacja Mobile UW wykonana jako praca licencjacka studentów informatyki. Warto byłoby	Aplikacja ułatwiająca poruszanie się studentom w świecie uniwersyteckim,

	ją dopracować i wprowadzić do użytku.	zawierająca: - interaktywną mapę Uniwersytetu z nazwami jednostek, budynkami, salami; - informacje o stypendiach krajowych; - informacje o stypendiach i wyjazdach zagranicznych (Erasmus i inne); - informacje o grantach i dotacjach na projekty studentów; - informacje o terminach (rejestracji, składania wniosków itd.); - informacje o wydarzeniach kulturalnych, naukowych, sportowych na uniwersytecie.
Mapa Uniwersytetu	Na Kampusie Głównym znajduje się mało czytelna mapa, z której trudno się zorientować, gdzie znajdują się konkretne kierunki. Jest również słabo oznaczona i mało osób o niej wie.	Stacjonarne mapy całego Uniwersytetu na każdym kampusie z nazwami budynków oraz wykazem jednostek i instytucji, które się tam znajdują oraz informacjami, jak przemieszczać się pomiędzy kampusami za pomocą komunikacji miejskiej. Można byłoby się zastanowić nad wersjami elektronicznymi, które pokazałyby również drogę dojazdu np. komunikacją miejską. Podobne rozwiązanie stosowane są w centrach handlowych do pokazywania drogi dojścia do poszczególnych sklepów.
Kwestie międzynarodowe		
Erasmus – niewykorzystane miejsca	Niewykorzystywanie wszystkich miejsc w ramach wymiany Erasmus, powoduje, że przy odnawianiu umowy liczba tych miejsc zostaje zmniejszona przez uczelnię partnerską. Niektóre jednostki dopuszczają studentów spoza swoich kierunków do tych niewykorzystanych miejsc, ale nie wszystkie.	Chcielibyśmy, żeby regułą stała się udostępnianie niewykorzystanych miejsc studentom z całego uniwersytetu, aby ułatwić przepływ informacji stworzyć ogólnodostępny serwis (lub moduł w Usosie), zbierający wszystkie jednostki, w którym informacje o wolnych miejscach będą na bieżąco uzupełniane, tak by jak największa liczba miejsca została wykorzystana. Dzięki temu przyznane raz pieniądze nie przepadałyby, a studenci z jednostek posiadających małą liczbę umów Erasmus otrzymaliby szansę na wyjazd zagraniczny.
Koordynatorzy		Zwiększenie przepływu informacji między

Erasmus		koordynatorami wydziałowymi a BWZ-em. Regularne szkolenia dla koordynatorów z zasad przyznawania i realizowania stypendiów (przez błędy koordynatorów zdarzało się, że studenci tracili część stypendium lub mieli problemy z uznaniem przedmiotów).
Umowy bilateralne	Zgodnie z naszą wiedzą, Uniwersytet Warszawski oferuje wyjazd w ramach umów bilateralnych tylko do czterech krajów – Francji, Kanady, Niemiec i USA. Pozostałe umowy bilateralne, często bardzo korzystne, zawierane są przez poszczególne jednostki, które nie dopuszczają do rekrutacji studentów pozostałych kierunków.	Naszą propozycją jest więc otwarcie się jednostek, chociażby w ramach kierunków pokrewnych. Problem z podpisywaniem umów bilateralnych polega na skomplikowanej procedurze. Jeśli uległaby ona uproszczeniu i skróceniu, więcej pracowników naukowych decydowałoby się na podjęcie współpracy międzynarodowej. Uważamy, że administracja uniwersytecka powinna przejąć obowiązek dopełnienia wymogów formalnych na siebie.
Kierunki filologiczne	Dla studenta dowolnej filologii niezmiennie ważna jest możliwość pobytu w kraju, którego język studiuje. Niestety, obecnie to właśnie na tych kierunkach można zaobserwować dramatycznie małą liczbę miejsc na wyjazdy zagraniczne.	Należy zagwarantować studentom, że ich jednostka podpisze umowy z uczelniami danego kraju i zwiększyć liczbę miejsc w ramach tych umów.
Tłumaczenie strony Uniwersytetu		Obcojęzyczne wersje strony UW mogłyby być tłumaczone przez studentów filologii w ramach praktyk zawodowych, pod odpowiednim nadzorem merytorycznym.
Akademiki dla obcokrajowców	Według naszych informacji, w semestrze zimowym 2011/2012 w części akademików nie wykorzystano wszystkich miejsc, choć istniały osoby oczekujące na liście rezerwowej. Winny temu jest brak komunikacji pomiędzy akademikami, a Biurem Spraw Studenckich oraz pomiędzy owym Biurem i Biurem Współpracy z Zagranicą.	W przypadku rezygnacji przez studenta, już po przyjeździe do Polski, z przyznanego mu miejsca powinien istnieć obowiązek poinformowania o zaistniałej sytuacji BWZu tak, by dane miejsce mogło być wykorzystane przez kolejną osobę z listy rezerwowej. Należy stworzyć w systemie USOS moduł do bieżącej kontroli miejsc w akademikach, który zawierałby dokładne informacje na temat mieszkańców.
Wyjazdy badawcze		W naszej opinii Uniwersytet powinien zapewniać większe wsparcie w badaniach młodych naukowców poza granicami Polski, a także umożliwić studentom,

		zwłaszcza II i III stopnia, wyjazdy zagraniczne w celu zebrania informacji do pracy licencjackiej, magisterskiej czy doktorskiej. W obecnym momencie taką możliwość zapewnia wiele programów, w tym CEEPUS, jednakże nie jest on dostatecznie nagłośniony. Gdyby jednak Uniwersytet Warszawski sam zapewniał stypendia na tego rodzaju wyjazdy, na pewno skorzystałby na tym poziom bronionych prac.
Wyjazdy krótkoterminowe		W naszym przekonaniu należy umożliwić studentom poznanie kultury innego kraju w ramach dofinansowywanych wyjazdów zagranicznych. Korzyści byłyby widoczne zwłaszcza wśród studentów filologii i kulturoznawstw. Wyjazdy takie powinny odbywać się w ramach zaprzyjaźnionych z Uniwersytetem uczelni i obejmować udział w zajęciach w obcym języku oraz poznanie sposobu funkcjonowania uczelni przyjmującej. Pozwoliłoby to na wymianę doświadczeń, nawiązanie nowych umów bilateralnych. Żadne studia nie nauczą o kulturze danego kraju tyle, co wyjazd do niego, dlatego Uniwersytet powinien wspierać zarówno finansowo, jak i organizacyjnie takie wyjazdy dla studentów filologii i kulturoznawstw.
Promocja stypendiów zagranicznych oraz wyjazdów	Obecnie o niewielkiej skuteczności.	Ogólnouniwersytecka kampania informacyjna na temat różnych możliwości wyjazdów zagranicznych oraz stypendiów (CEEPUS, programy ambasad itd.).
Studia		
Biblioteki	Nie wszystkie katalogi biblioteczne są w centralnym systemie (np. WFIS). Nie ma również systemu wypożyczeń międzybibliotecznych, co jest szczególnie uciążliwe dla studentów kierunków międzywydziałowych, którzy nie mają „swojej” biblioteki i nie mogą do każdej się zapisać (nawet na kierunkach dyplomowych).	Katalogi wszystkich bibliotek w centralnym katalogu. Na stronie BUW-u przewodnik, jak korzystać z wyszukiwarek i zasobów elektronicznych. BUW pośredniczy w wypożyczeniach z innych bibliotek uniwersyteckich (wypożyczanie przez BUW książek z bibliotek wydziałowych), powinna być również możliwość oddania zamówionych książek w depozyt na czas wakacji z biblioteki wydziałowej do BUWu, by

		studenci mogli z nich korzystać pomimo przerwy wakacyjnej w bibliotekach (które trwają od miesiąca do dwóch). Wycofanie kart papierowych i wprowadzenie wszystkich bibliotek do systemu elektronicznego, tak by studenci mogli kontrolować stan wypożyczenia, kary itd. także w bibliotekach wydziałowych. Zwiększenie limitu książek do jednoczesnego wypożyczenia. Regularne sporządzanie listy najczęściej wypożyczanych książek, na które jest największe zapotrzebowanie i zwiększanie liczby ich egzemplarzy papierowych lub e-booków. Możliwość opłacania kary za przetrzymanie książek przelewem, co ułatwi postępowanie np. przy elektronicznej obiegowce, a także umożliwi zamawianie książek z domu zaraz po opłaceniu kary.
Elektroniczna obiegowka	Obecnie każda jednostka ma swój własny wzór obiegowki i jest ona papierowa, często również absurdalna, np. studenci Wydziału Orientalistycznego muszą zdobyć pieczętki z każdej biblioteki na Wydziale (jest ich trzynaście), mimo że korzysta faktycznie tylko z jednej; studenci MISH-u muszą zdobyć poświadczenie z akademika (nawet jeśli nigdy tam nie mieszkali) itd.	Większość informacji wymaganych na obiegowkach jest dostępna elektronicznie (informacja o mieszkaniu w akademiku, rozliczenie z BUW-em). W USOSie mógłby zatem istnieć moduł 'obiegowka' aktywowany przez sekretariat na prośbę studenta, który rozsyła zapytania do odpowiednich instytucji lub pobiera informacje z systemu automatycznie. Z naszych informacji wynika, że taki moduł do systemu USOS jest już pisany przez studentów MIM.
Praktyki	Studenci na większości kierunków mają obowiązek zaliczenia praktyk, po wcześniejszym uzgodnieniu z koordynatorem praktyk. Jednostki i koordynatorzy nie uczestniczą jednak w pośredniczeniu przy organizacji praktyk.	Jednostkowi koordynatorzy praktyk mogliby starać się podpisywać umowy o stałej współpracy z instytucjami, które odpowiadają profilowi studiów, tak by studenci odbywali realne, przydatne praktyki. Należy się również zastanowić nad zasadnością obowiązku zrobienia praktyk na niektórych kierunkach, które mają charakter akademicki (np. filozofia).
Nauczanie języków obcych	Pula darmowe żetonów na lektoraty jest przypisana do osoby, a nie do	Skoro i tak żetony przypisywane są do osoby raz na całe okres studiowania, bez

	kierunku studiów, ale są one do wykorzystania tylko podczas studiów I stopnia (trzy lata) lub jednolitych (pięć lat)	względem na liczbę podejmowanych kierunków, to powinna być możliwość wykorzystywania ich podczas całej nauki, także podczas studiów II-ego stopnia. Dla nowych studentów II-ego stopnia przeznaczona odpowiednia liczba darmowych żetonów.
Certyfikacja znajomości języków obcych	Inne polskie uczelnie honorują certyfikaty, których nie ma w wykazie UW. Certyfikaty wydawane przez UW mają mało estetyczną formę.	Uporządkowanie systemu uznawania certyfikatów językowych, zrewidowanie katalogu uznawanych certyfikatów (brakuje w nim kilku powszechnie uznawanych, np. IELTS, który obecnie jest najważniejszym certyfikatem dla języka angielskiego). Rozszerzenie listy uznawanych certyfikatów o inne języki. Uporządkowanie odpowiedników ocen, które teraz są nieadekwatne. Stworzenie poważnego szablonu certyfikatu językowego, wydawanego w estetycznej formie (na grubym papierze uniwersyteckim).
Fundusz grantowy na projekty badawcze	Obecnie dotacje na projekty badawcze mogą studenci otrzymywać, składając wnioski do Rady Konsultacyjnej ds. Ruchu Naukowego, ale jest to fundusz zarezerwowany wyłącznie dla kół naukowych. Tymczasem wiele projektów jest realizowana samodzielnie przez studentów, wymusza to na nich sztuczne działanie w ramach koła, tylko po to, by mogli złożyć wniosek. Problemami są również: słaba promocja dotacji RK, niejasne zasady i często absurdalne powody odrzucania wniosków (np. brak pieczętki przy czwartym podpisie opiekuna koła), brak szkoleń z pisania wniosków, brak warsztatów z tworzenia projektów badawczych (choć funkcję takich warsztatów powinny spełniać seminaria dyplomowe, nigdzie jednak tak nie jest).	Stworzenie funduszu grantowego na badania studentów, o które wnioskować mogą pojedyncze osoby oraz grupy osób, podparte szkoleniami i warsztatami w zakresie planowania pracy badawczej i pisania wniosków, co będzie przydatne w przyszłej pracy młodych naukowców, którzy będą mogli starać się o granty zewnętrzne. Szkolenia takie powinny być prowadzone przez profesjonalistów, zajmujących się tym na co dzień, odbywać się cyklicznie i być dostępne dla wszystkich, z uwzględnieniem specyfiki dziedzin (np. osobne na badania laboratoryjne, badania terenowe i inne).
Akademiki	W czasie wakacji Domy Studenta stoją puste, osoby z zewnątrz mogą wynajmując pokoje, jednakże nigdzie nie	Kierownictwa Domów powinny w czasie wakacji prowadzić intensywne kampanie

	ma o tym informacji, w Internecie nie można znaleźć cennika, kontaktu, dojazdu, wszystkie informacje dostępne tylko na miejscu.	reklamujące (przede wszystkim w Internecie, np. na portalach do rezerwacji miejsc lub we współpracy ze Stołecznym Biurem Turystyki) pokoje do wynajęcia. Wszystkie informacje powinny być również dostępne na stronach Domów oraz Uniwersytetu, a także należałoby zadbać o ich pozycjonowanie na odpowiednie hasła. W ten sposób Domy mogłyby zdobyć dodatkowe fundusze na doraźne naprawy i remonty. Dostosowanie Domów Studenta do osób z różnym typem i stopniem niepełnosprawności.
Udział studentów w decyzjach dotyczących studiów		Studenci powinni mieć większy wpływ na siatkę godzin. Programy studiów powinny być corocznie rewidowane z obowiązkowym zasięgnięciem i uwzględnieniem opinii studentów.
Miejsce opieki dziennej dla dzieci		Na Uniwersytecie nie ma żadnych (z tego co wiemy ma powstać na ul. Karowej) miejsc opieki dziennej dla dzieci (żłobek, przedszkole), a przecież studentki, studenci, a zwłaszcza młode pracownice i pracownicy naukowcy to osoby, które statystycznie najczęściej zostają rodzicami. Mimo przesunięcia wieku rodzicielstwa w Polsce, nie jest to problem marginalny, a stworzenie takich mini-placówek na pewno pomogłoby osobom z małymi dziećmi, zwłaszcza, że najczęściej potrzebne byłyby w nieregularnych godzinach w ciągu dnia. Stawiałoby to Uniwersytet na pionierskim miejscu w Polsce i zbliżało do uczelni zachodnich.
Sesja ciągła		Promocja możliwości korzystania z sesji ciągłej wśród władz jednostek, nauczycieli akademickich oraz studentów.
Punkty gastronomiczne	Uboga oferta gastronomiczna dla studentów w obrębie Kampusów UW.	Więcej punktów gastronomicznych na terenie kampusów z cenami przystępnymi dla studentów. Poprawienie jakości jedzenia w stołówce UW i akcja promocyjna.
Jakość kształcenia		

Ankietyzacja – ocenie zajęć	Obecnie na Uniwersytecie istnieje kilka systemów ankietujących: ogólnodostępna ankieta PEJK, ankiety do przedmiotów w USOSie (np. Wydział Orientalistyczny), papierowe ankiety do zajęć. Trzy lata temu prawie każdy przedmiot kończył się ankietą, z roku na rok ich liczba jednak spada, ankiet nie ma m.in. w Instytucie Historii Sztuki, Instytucie Filozofii, Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych, Instytucie Kultury Polskiej i innych. Nie ma również jednego wspólnego wzoru ankiety, która pozwalałaby na uzyskanie porównywalnych i miarodajnych wyników. Wyniki ankiet nie są dostępne, nawet dla Samorządu Studentów. Wyniki te nie pociągają za sobą żadnych konsekwencji, działań, sankcji czy nagród, nie niosą ze sobą żadnych praktycznych korzyści	Jeżeli Uniwersytet chce się rozwijać, utrzymać pozycję najlepszej uczelni w kraju, zyskiwać w rankingach międzynarodowych oraz przyciągać nowych studentów, musi największy nacisk położyć na jakość kształcenia. Niestety, wiele przedmiotów jest prowadzona źle, wiele kierunków nie przynosi korzyści studentom, nie rozwija ich. Tacy studenci nie będą sobie radzili na rynku pracy, ale także będą odradzali studiowanie na naszej uczelni kandydatom. Zmienienie podejścia nauczycieli akademickich do ich pracy jest zapewne bardzo trudne, jednakże studenci mogliby poczuć, że uczelnia jest dla nich, a nie oni dla uczelni, jeżeli poważnie potraktowano by ich zdanie. Dlatego chcielibyśmy, aby dla każdego przedmiot obowiązkowo kończył się ankietą ewaluacyjną. By były porównywalne, powinien być jeden wzór ogólnouniwersytecki (ale inny dla różnych typów zajęć: wykładów, ćwiczeń, konwersatoriów, seminariów, laboratoriów, lektoratów, w-f-ów itd.), w którym ocenie podlegałaby treść zajęć, organizacja zajęć, warunki prowadzenia zajęć, prowadzący, a także miejsce na wyrażenie własnej opinii. Ankiety powinny być opracowywane przez profesjonalistów (a nie przez doktorantów w danym zakładzie), wyniki publikowane i dostępne studentom (np. w USOSie), a za nimi powinny iść również konsekwencje ze strony władz uniwersytetu (zarówno pozytywne, jak i negatywne).
Ankietyzacja – ocenie promotorów	Seminaria licencjackie i magisterskie trwają rok lub dwa, a ich celem jest przygotowanie studentów do samodzielnej pracy naukowej, badawczej, zawodowej. Niestety, w większość przypadków jest to fikcja, mimo że powinien być to najważniejszy i najbardziej wymagający przedmiot podczas całych studiów. Praca z promotorem powinna zaś ułatwiać pisanie pracy dyplomowej, zbieranie badań, materiałów oraz bibliografii, co	Wprowadzenie ankiety oceniającej promotorów, do wypełnienia przez absolwentów po egzaminie dyplomowym. Pomoże to również samym promotorom w dostosowaniu seminariów do potrzeb studentów, a dzięki temu skorzystają wszyscy.

	niestety nie zawsze ma miejsce.	
Ankietyzacja – ocenianie pracowników administracyjnych	Nie istnieje system ocenienia pracowników administracji, a to właśnie pracownicy dziekanatów powinni być źródłem wszelkich informacji na temat funkcjonowania uniwersytetu, zasad studiowania, zasad przyznawania stypendiów itd.	Stworzenie jednolitej dla całego Uniwersytetu ankiety, gdzie studenci będą mieli możliwość oceny pracowników administracji (zarówno sekretariaty swoich kierunków, jak i administracji centralnej, z którą mają do czynienia, np. BWZ, BSS, BON, Kwestura) pod względem merytorycznym (poprawność udzielonych informacji), okresu oczekiwania na odpowiedź, profesjonalizmu, kultury osobistej.
Nauczyciele a studenci	Relacje nauczycieli akademickich ze studentami są różne i jak wszędzie niektórzy podchodzą do swoich obowiązków poważnie, inni mniej. Studenci mają niewiele możliwości, by wpłynąć na te stosunki, a przed imiennym składaniem skarg do władz jednostki wielu studentów się wzbrania. Aby jednak studenci byli traktowani poważnie, od nauczycieli akademickich należy egzekwować wykonywanie swoich obowiązków – prowadzenie zajęć, przychodzenie na dyżury. Odwołane zajęcia czy dyżur powinny być obowiązkowo odrabiane w innym terminie (bardzo pozytywnym przykładem jest tutaj Instytut Socjologii, negatywnym Instytut Historii Sztuki, gdzie czasem odbywa się tylko połowa zajęć z danego przedmiotu).	Stworzenie systemu egzekwowania obecności na dyżurach pracowników naukowych oraz odrabiania odwołanych zajęć.
Liczba studentów	Pytaniem, które stawiają sobie wszyscy jest to czy Uniwersytet powinien być elitarny czy masowy, czy powinno się przyjmować więcej studentów, czy ograniczać ich liczbę, czy studia powinny być „praktyczne”, czy naukowe. Niestety nie jest ani tak, ani tak, a program, poziom kształcenia nie zawsze są zadowalające.	Jeżeli Uniwersytet chciałby nadal przyjmować tak wielu studentów, musi wymóc na wydziałach i instytutach, by wprowadziły kształcenie praktyczne, przygotowujące do zawodu i sytuacji na rynku pracy, czego dziś nie ma (np. historia sztuki do zawodu kuratora, eksperta, krytyka sztuki, kustosa, marszanda, biegłego sądowego, archiwisty, pracownika mediów). Jeżeli uniwersytet ma być elitarny władze powinny wymóc na wydziałach i instytutach kształcenie bardziej naukowe, przygotowujące do pracy

		badawczej. Bez względu na obraną strategię zarówno na studiach pierwszego, jak i drugiego stopnia powinny być ścieżki specjalizacyjne, dla konkretnych obszarów kierunku lub przyszłego zawodu. Kształcenie powinno dawać narzędzia, a nie wiedzę książkową, dlatego liczba wykładów powinna być ograniczona do absolutnego minimum na rzecz ćwiczeń, konwersatoriów i seminariów, o charakterze metodologicznym, dającym narzędzia i uczącym z nich korzystać. Badania potwierdzają, że student tylko przez pierwsze 10 minut wykładu przyswaja prezentowane treści, które i tak są zawarte w książkach, które trzeba przeczytać do egzaminu. Dlatego jeśli Uniwersytet chce się rozwijać i być najnowocześniejszą uczelnią w Polsce powinien zrezygnować z tradycyjnego systemu edukacji wyższej opartej na wykładach i przejść do systemu, w którym jest mniej zajęć, ale wszystkie są zajęciami praktycznymi (konwersatoriami i seminariami). A uzupełniane mogą być egzaminami z wiedzy teoretycznej, do których jest lista lektur, a nie wykłady. Żeby jednak tak się stało, należałoby przekonać władze wydziałów nie tylko do tego pomysłu, ale także do słuchania opinii studentów.
--	--	---